

AUGUSTE, KODĒL TU KOPŪSTĒ?

Nors gyvenam mes ramiai,
Kyla mums ir klausimai.
Viską norime žinoti
Ir suprasti, nespėlioti.

O kam gi kaminas ant stogo,
Dūmai veržiasi iš jo?
Spėlioti man jau atsibodo
Kodėl? Kaip? Kas? Dėl ko?...

Kodėl tas sniegas toksai šaltas
O medžiai numeta lapus?
Kodėl šis lapas toksai baltas
Ir lyja iš dangaus lietus?

Ir dar gi tas Kalėdų Senis...
Ot, paslaptingas tai žmogus,
Susijaukia visai protelis,
Atsakymus kas man pateiks visus?

Ir dar yra viena veikėja
Intriguojančiu vardu,
Apie ją jei negirdėję, -
Pristatyti Jums skubu.

Augustė Kopūstė yra ji vardu,
Kodėl būtent toks jis sužinoti smalsu.

Gal ji valgo daug kopūstų,
O gal miega ji tar jų?
Kad ir kaip tenai bebūtų,
Bet vis tiek labai smalsu.

Gal galva jos kaip kopūstas?
Didelė visa žalia?
O gal pilvas jos išpūstas?
Šito klausti nevalia.

Nes kopūstai juk skanu,
Sveika – valgyk juos ir tu.
Dėl galvos tai nežinau,
Ne žalia ji lyg mačiau.

Tai kodėl ji taip vadinasi?

Ar kopūstais ji dabinas?

Gal suknelė jos žalia,

Kaip man susitikt su ja?

Kad galėčiau jos paklausti

Ir kartu susidraugauti...

Mano noras išsipildė, -

Širdis džiaugsmo prisipildė.

Kartą teko ją sutikti

Ir geriau man ją pažinti.

Vos tik ją aš pamačiau

Priėjau prie jos arčiau.

Ją iškart atpažinau

Apžiūrėjau atidžiau, -

Na, galva jos normali

Apvali nors, bet graži.

Bet kopūstų čia nei kvapo
Ir pati ji susiprato,
Ko aš taip keistai žiūriu,
Ko paklaust jos ketinu.

Pasivaikščiojom kartu,
Pakalbėjom kas svarbu.
Daug dalykų sužinojau
Apie ką net nesvajojau.

Kiek daug žino ši veikėja
Tarsi pasakų sekėja,
Ji paaiškino man viską,
Net kodėl taip sniegas tviska.

Buvo baisiai įdomu
Ir kartu labai smagu.
Sakė mėgsta ji rimuoti
Su vardais visų kvailioti.

Ji priderina žodžius –
Pajvairina vardus,
Nes juk taip smagiau gyventi
Ir vaikystę saujom semti.

Augustė Kopūtė,
Marytė pelytė,
Andriukas drambliukas,
Koks keistas berniukas.

- Tiesiog gražiai skamba,-
Ji sako smagiai,
Išgirdę jos kalbą
Nurausta vaikai.

Ech...o mes sukam galvas,
Kodėl kas ir kaip?
Atsakymai skamba
Labai paprastai.

Mes augam kas dieną,
Įgaunam žinių,
Atsakymų srautą
Valdyti sunku.

Kartais reikia nespėlioti,
O gerai tik pagalvoti
Ir suprasi kas ir kaip,
Sumažės tau klausimai.

Aš manau, kad ta Augustė,
Ji ne šiaip yra Kopūstė.
Kaip kopūstas jos galva
Netiesiogine prasme.

Toj galvoj tiek daug žinių
Ir istorijų keistų,
Ir atrodo ji linksma,
Veidą puošia šypsena.

„Laiminga kaip kopūstas“,-
Pagalvoju sau tyliai.
Klausimų visas kupstas,
Nes esam mažyliai.

Bet mes juk laimingi,
Nors esam maži,
Klausimai juk žavingi,
Ar tu jų turi?

Šio pasaulio mes kūrėjai
Ir kasdieną atradėjai,
Kai užaugsim mes protingi
Būsime labai laimingi.

